

ผลการใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
The Effects of Using Communicative Activities to Develop
English Speaking Skills of 9th Grade Students

¹พบศร จันทรมีดี Phobsorn Chanmedee

²สุรตนา อติพัฒน์ Surattana Adipat

¹²คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹²Faculty Of Education, Ramkhamhaeng University

¹Corresponding author, e-mail: nongorm.pen@gmail.com

Received July 24, 2023; Revised March 8, 2024; Accepted: March 28, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 จำนวน 44 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ23102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงของกลุ่มห้องเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร และ 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสารมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สำคัญ: กิจกรรมการสื่อสารทักษะ; การสอนภาษาอังกฤษ; การพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this study was 1) compare English speaking skills before and after using communicative activities. The sample was selected using purposive sampling technique. It consisted of 44 students in Mathayomsuksa 3/6 studying the English 6 course (E23102) during the second semester of academic year 2022 at Satriwitthaya 2 School In the royal patronage of the princess mother, Srinagarindra. The research tools were lesson plans by using communicative activities and an

assessment rubric of english speaking skills. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test dependent. The result showed that: The students' english speaking skills after studying using the communicative activities was significantly higher than before studying.

Keywords: Communicative activities; English Language Teaching; Speaking English skills

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารอย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่งและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นทักษะสำคัญของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน นำไปใช้เชื่อมโยง บูรณาการความรู้ในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการพัฒนาของประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แม้ว่าช่วงที่ผ่านมาได้มีนโยบายต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนไทยใช้ภาษาอังกฤษ เช่นการเปิดโรงเรียนนานาชาติ และแผนการเรียนพิเศษ English Program แต่ผลการใช้ภาษาอังกฤษยังไม่ได้พัฒนาดีขึ้น (ชยานิน พันธ์ศรีสุวรรณ, 2559) ดังที่เห็นจากผลคะแนนการทดสอบแห่งชาติ (o-net) ปีการศึกษา 2564 สำหรับวิชาภาษาอังกฤษของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีคะแนนอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.11 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2564)

การเรียนการสอนในปัจจุบันจึงปรับให้เน้นการพูดเพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เป็นไปในทิศทางเดียวกันว่าทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียนนั้นทักษะการพูดเป็นทักษะที่ต้องการใช้มากที่สุดทั้งในกลุ่มผู้เรียนภาษาและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่กิจกรรมการสื่อสารถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ช่วยพัฒนานักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ไม่ได้มุ่งเน้นในด้านไวยากรณ์ หรือความถูกต้องมากเกินไป (ชยานิน พันธ์ศรีสุวรรณ, 2559) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูด และใช้ภาษา ซึ่งกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ สร้างโอกาสในการคิด และหากนักเรียนนำเอาทักษะเหล่านี้ไปใช้ ฝึกปฏิบัติบ่อย ก็จะสามารถได้อัตโนมัติ

สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มีจุดเน้นที่จะพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาและมีความคล่องแคล่ว ในการสื่อสารตรงความหมาย ความต้องการที่จะสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แต่ก็ยังให้ความสำคัญกับความถูกต้องของภาษา การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้จึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุดโดยแบ่งการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอนดังรายละเอียดต่อไปนี้ (นันทิยา แสงสิน, 2543) 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (presentation) เป็นขั้นที่ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน 2) ขั้นการฝึก (practice) นักเรียนฝึกการใช้ภาษาที่เริ่มเรียนรู้ใหม่ด้วยการฝึกแบบควบคุม (controlled practice) ผู้สอนเป็นผู้นำ ในการฝึกฝน เน้นให้นักเรียนจดจำรูปแบบของภาษา ความถูกต้องของภาษา 3)

ขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production) เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นการนำเอาภาษาที่ได้เรียนในห้องเรียนไปประยุกต์ใช้จริงในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า กิจกรรมการสื่อสารเป็นแนวทางการสอนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด ผ่านการปฏิบัติจริงตามสถานการณ์ต่างๆ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นประโยชน์ในการนำกิจกรรมการสื่อสารมาพัฒนา ปรับใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนมีช่องทางที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้นักเรียนได้ฝึก เพิ่มพูนและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและเกิดประโยชน์ต่อตนเองด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสารก่อนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ดำเนินการวิจัยที่โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ฯ ประชากรคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 598 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับต่ำในรายวิชาภาษาอังกฤษที่จัดสอนโดยครูต่างชาติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ปรับใช้จากเกณฑ์ของ Henry Douglas Brown) ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องแล้วผู้วิจัยปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.67-1 ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงความตรงเชิงเนื้อหา มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำก่อนนำไปศึกษานำร่องเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นและใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเจาะจง 2) นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-Test) โดยให้นักเรียนแต่ละคนจับสลาก 1 หัวข้อจาก 3 หัวข้อ ได้แก่ talking about environmental problems, making suggestions, accepting, refusing, sentence และมีเวลาพูดเพื่อทดสอบ 1-2 นาที ซึ่งในการประเมินนั้นผู้วิจัยยึดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น 3) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารจำนวน 1 บทเรียน 4) นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test) โดยให้นักเรียนแต่ละคนจับสลาก 1 หัวข้อจาก 3 หัวข้อเหมือนเดิม และมีเวลาพูดเพื่อทดสอบ 1-2 นาที ซึ่งในการประเมิน

นั้นผู้วิจัยยึดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น 5) ผู้วิจัยนำผลคะแนนเฉลี่ยการสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนมาเปรียบเทียบกัน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นตามตารางที่ 1 ดังนี้

คนที่	คะแนนทดสอบ 25 คะแนน		ผลต่างของ คะแนน	คนที่	คะแนนทดสอบ 25 คะแนน		ผลต่างของ คะแนน
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	8	13	5	23	10	17	7
2	7	14	7	24	7	16	9
3	9	16	7	25	12	19	7
4	11	18	7	26	10	17	7
5	15	20	5	27	9	16	7
6	7	15	8	28	5	14	9
7	9	17	8	29	8	16	8
8	8	16	8	30	7	15	8
9	10	18	8	31	11	19	8
10	8	17	9	32	9	16	7
11	10	19	9	33	12	19	7
12	7	16	9	34	10	18	8
13	9	18	9	35	9	17	8
14	12	17	5	36	8	16	8
15	8	16	8	37	13	21	8
16	12	19	7	38	7	15	8
17	10	17	7	39	9	17	8
18	11	18	7	40	11	22	11
19	14	20	6	41	8	17	9
20	6	15	9	42	10	18	8
21	9	18	9	43	12	20	8
22	11	19	8	44	9	17	8
เฉลี่ยคะแนน M					9.48	17.23	7.75
S.D.					2.13	1.90	1.16

จากตารางที่ 1 แสดงผลคะแนนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 44 คน โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 9.48 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.13 และค่าเฉลี่ยจากการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนเท่ากับ 17.23 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.90 จากการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 7.75 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.16

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนทดสอบด้วยค่าสถิติแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ตามตารางที่ 2 ดังนี้

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย M	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	9.48	2.13	44.169*	43	.000
หลังเรียน	17.23	1.90			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (*p-value $\leq$.05)

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสารมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 44.169$, $df = 43$, $Sig = .000$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสารมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสารมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนสนใจ และเข้าใจเรื่องราวที่จะพูดสื่อสารได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาที่สอดคล้องกับหนังสือเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทศนา แคมมณี (2552) ได้กล่าวว่า วิธีสอนโดยการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนลงไปในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล ที่สะท้อนความเป็นจริง ซึ่งเป็นไปตาม Marrow ได้กล่าวว่า ผู้สอนหรือผู้สร้างเนื้อหาหลักสูตร ควรคำนึงถึงจุดประสงค์ ความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักและใช้ทักษะต่างๆ ในการทำกิจกรรมและตรงตามจุดประสงค์ (Marrow, 1981) สอดคล้องกับงานวิจัยของโชคชัย เตโซ ที่พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเพราะเป็นกระบวนการการจัดการเรียนรู้โดยใช้เรื่องใกล้ตัว หรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินและมีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม (โชคชัย เตโซ, 2563) 2) มาจากกิจกรรมการสื่อสาร เป็นรูปแบบบูรณาการความรู้และความสนุกสนานผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสนุกสนานไปพร้อมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของเจนตา แก้วลาย พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยของความกล้าพูดภาษาอังกฤษและคะแนนการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษที่สูงกว่าก่อนเรียน (เจนตา แก้วลาย, 2564) เนื่องจากนักศึกษาได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่คล้ายถึงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง โดยการที่ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารที่หลากหลายให้กับนักศึกษาได้แก่กิจกรรม Jigsaw, Spot the Differences, Information Gap, Mapped dialogue และ Role play ที่กล่าวไว้ถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง Active Learning กับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 รวมถึงทักษะการพูด ว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากหากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และ 3) อาจเนื่องมาจากหลักการสอนทักษะการพูด โดยผู้วิจัยนำมาปรับใช้ในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของปริญญ์ บัวผัน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะการ

พูดกับผู้อื่นหรือเพื่อนๆ เป็นกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม จึงทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาด้านการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างหรือไวยากรณ์ มาเพื่อใช้ในการสื่อสารตรงตามที่อยู่ในชีวิตประจำวัน (ปริยานุช บัวผัน, 2564) ดังที่ชญาสินี พันธุ์ศรีสุวรรณ เสนอแนะในงานวิจัยว่า การสอนกิจกรรมการสื่อสารที่ทำให้นักเรียนชอบฟังพูดภาษาอังกฤษ และมีความมั่นใจมากขึ้น ควรจะหลีกเลี่ยงการวัดผลประเมินผลทุกๆ คาบหลังจากที่เรียน เพราะอาจส่งผลให้ผู้เรียนเขินอาย รู้สึกประหม่า และอาจทำให้ผู้เรียนไม่ชอบภาษาอังกฤษ (ชญาสินี พันธุ์ศรีสุวรรณ, 2559)

องค์ความรู้ใหม่

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นการใช้ภาษาหรือสื่อสารของผู้เรียนมากกว่าการยึดไวยากรณ์ แต่เมื่อนักเรียนใช้ภาษาหรือสื่อสารผิดโครงสร้างไวยากรณ์ครูต้องแก้ไขแต่ในขณะเดียวกันต้องไม่ให้ผู้เรียนเสียความมั่นใจ มุ่งเน้นให้ความสำคัญในความคล่องแคล่วการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้อง (accuracy) ไปพร้อมกันด้วย การจัดการเรียนการสอนจึงให้ความสำคัญการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาสื่อสารให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์เกิดขึ้นจริงในชีวิตที่สุด

รูปแบบการจัดกิจกรรมนั้นผู้สอนสามารถจัดให้มีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมหรือสถานการณ์นั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ และควรเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างความบันเทิงทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีแรงกระตุ้นต่อการเรียนมากขึ้น ดังภาพที่ 1

รูปแบบในการจัดการเรียนการสอนด้วย กิจกรรมการสื่อสาร

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถส่งเสริมความสามารถด้านการฟังพูดของผู้เรียน เนื่องจากการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนและมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดได้

การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ปรับจากเกณฑ์ประเมินของ Brown, H. D. ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ละเอียดครอบคลุมทุกด้าน (Brown, H. D., 2004) แต่ในการวิจัยครั้งนี้มีเวลาที่ค่อนข้างจำกัดและเป็นนักเรียนห้องที่มีปัญหาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่แล้วนั้น

ผู้วิจัยจึงได้นำมาปรับให้ยืดหยุ่นแต่ยังคงไว้ซึ่งส่วนสำคัญตามแบบฉบับเจ้าของแบบประเมิน เพื่อเป็นแบบประเมินที่เหมาะสมในการวัดและประเมินทักษะการพูดของนักเรียนมากที่สุด ดังภาพที่ 2

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ Henry Douglas Brown (2000)

ไวยากรณ์ Grammar	ระดับ	เกณฑ์การประเมิน
ไวยากรณ์ Grammar	1	ปรับปรุง : ผู้พูดมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เกิดขึ้นบ่อยครั้ง แต่สามารถเข้าใจผู้พูดได้
	2	ปานกลาง : ผู้พูดสามารถจัดการกับโครงสร้างพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง แต่มั่นใจในการใช้ไวยากรณ์
	3	ดี : ผู้พูดควบคุมไวยากรณ์ได้ดี สามารถพูดภาษาโดยมีโครงสร้างเพียงพอสื่อสารได้
	4	ดีมาก : ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง หากข้อผิดพลาดในไวยากรณ์ค่อนข้างหายาก
	5	ยอดเยี่ยม : ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ตามหลักไวยากรณ์
คำศัพท์ Vocabulary	1	ปรับปรุง : ผู้พูดพูดคำศัพท์ที่ไม่เพียงพอที่จะแสดงและโน้มน้าวใจความต้องการพื้นฐาน
	2	ปานกลาง : ผู้พูดมีคำศัพท์ที่พูดได้เพียงพอในการแสดงตัวอย่างง่าย ๆ ในบางสถานการณ์เท่านั้น
	3	ดี : ผู้พูดมีคำศัพท์เพียงพอที่จะสนทนา มีคำศัพท์กว้างพอที่จะหาพบไม่ต้องการความช่วยเหลือ
	4	ดีมาก : ผู้พูดมีความแม่นยำในการใช้คำศัพท์อย่างเพียงพอในการสนทนา
	5	ยอดเยี่ยม : ผู้พูดมีความแม่นยำในการใช้คำศัพท์และสามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและมีการอ้างอิงทางวัฒนธรรม
ความเข้าใจ Comprehension	1	ปรับปรุง : ผู้พูดเข้าใจคำถามและข้อความที่ง่ายได้หายากพูดซ้ำ พูดช้า หรือแสดงความ
	2	ปานกลาง : ผู้พูดสามารถเข้าใจส่วนที่สำคัญของบทสนทนาในหัวข้อที่ไม่ใช่ด้านเทคนิค (เช่น หัวข้อที่ไม่ต้องการความรู้เฉพาะทาง)
	3	ดี : ผู้พูดมีความเข้าใจค่อนข้างสมบูรณ์ในอัตราการพูดปกติ
	4	ดีมาก : ผู้พูดสามารถเข้าใจการสนทนาใด ๆ ที่อยู่ช่วงประมาณการของเขา
	5	ยอดเยี่ยม : สามารถพูดได้เทียบเท่ากับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา
ความคล่องแคล่ว Fluency	1	ปรับปรุง : การพูดหยุดชะงักซ้ำซากและไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
	2	ปานกลาง : ผู้พูดสื่อสารในสถานการณ์ที่หาเสียงส่วนใหญ่ เหตุการณ์ปัจจุบัน งานและ ครอบครัว ได้อย่างมั่นใจ
	3	ดี : ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างง่ายดายพอสมควร พบไม่ต้องการความหาคำพูด
	4	ดีมาก : ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วตามปกติ แต่ยังไม่เร็วอย่างสม่ำเสมอ
	5	ยอดเยี่ยม : ผู้พูดมีความคล่องแคล่วสมบูรณ์ในภาษาที่พูด ได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่จากเจ้าของภาษา
การออกเสียง Pronunciation	1	ปรับปรุง : ผู้พูดมีข้อผิดพลาดในการออกเสียงบ่อย แต่เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้
	2	ปานกลาง : สำเนียงสามารถเข้าใจได้แม้จะมีข้อผิดพลาด
	3	ดี : มีข้อผิดพลาด แต่ยังมีความเข้าใจและไม่ค่อยรบกวนเจ้าของภาษา สำเนียงอาจจะไม่เหมือนเจ้าของภาษา
	4	ดีมาก : มีข้อผิดพลาดในการออกเสียงค่อนข้างหายาก
	5	ยอดเยี่ยม : ข้อผิดพลาดในการออกเสียงค่อนข้างหายาก และพูดได้เหมือนเจ้าของภาษา

ภาพที่ 2 เกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

บทสรุป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสื่อสารมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนสนใจและเข้าใจเรื่องราวที่จะพูดสื่อสารได้เป็นอย่างดี โดยการใช้กิจกรรมการสื่อสารซึ่งเป็นรูปแบบบูรณาการความรู้และความสนุกสนาน ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายทำให้เกิดการเรียนรู้และเพลิดเพลินไปพร้อมกัน อีกทั้งผู้วิจัยได้เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะ

จากการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร ดังนี้

1. ผู้สอนควรเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาในการฝึกพูดได้อย่างเต็มที่
2. ผู้สอนมีลำดับในการสอนชัดเจน เช่น คำอธิบายการทำกิจกรรม กฎ กติกา ซึ่งควรสาธิตให้นักเรียนเข้าใจอย่างแท้จริงก่อนและไม่เกิดข้อสงสัยในการทำกิจกรรมเพื่อเกิดความร่วมมือ การเรียนรู้และความสนุกสนานได้เต็มที่
3. ผู้สอนควรนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมากขึ้น เช่น การนำเสนอข้อมูลสถานที่ วัดที่อยู่ในละแวกใกล้โรงเรียนหรือบ้านเกิดของผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจ
4. ผู้สอนควรเตรียมสื่อการสอนให้เรียบร้อย ครบถ้วน เช่น หมวกคำศัพท์ ป้ายใบคำศัพท์ ฤกษ์มือคำศัพท์ เป็นต้น รวมถึงสื่ออุปกรณ์การสอนพื้นฐาน ได้แก่ คอมพิวเตอร์ สายเชื่อมต่อต่างๆ และลำโพงในกรณีที่ลำโพงห้องไม่ดังมากพอหรือใช้งานไม่ได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเกิดการเรียนรู้ และไม่เป็นอุปสรรคในการเรียน
5. ควรวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้รัดกุมมากขึ้น เนื่องจากภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนมีกิจกรรมรัดกุมตั้งแต่ต้นภาคเรียน ทำให้ผู้เรียนมีเวลาน้อยในการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้สอนควรวางแผนให้กระชับแต่ก็สามารถยืดหยุ่นได้เพื่อไม่กดดันนักเรียนให้ทำกิจกรรมในระยะเวลาที่จำกัด
6. ผู้สอนควรมีรางวัลหรือเกียรติบัตร หรือสิทธิพิเศษ มากขึ้นเพื่อเสริมแรงจูงใจให้กับนักเรียน เช่น เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมไม่ว่าจากการเล่นเกมหรือนำเสนองานแล้วได้แต้มซึ่งสะสมผ่าน Line official ของครูแล้วสามารถแลกรับขนม สิทธิพิเศษในห้องเรียน หรือเกียรติบัตรเพิ่มเติมได้ เพื่อเป็นการสนับสนุนการทำกิจกรรมของผู้เรียนและแสดงให้เห็นคุณค่าทุกการกระทำของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารายละเอียดของการใช้กิจกรรมการสื่อสารต่อผู้เรียนระดับชั้นเดียวกันหลายๆ ห้อง เพื่อยืนยันว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้จริง แม้ว่าจะต่างกลุ่มตัวอย่าง
2. ควรจะมีการอัดคลิปวิดีโอสั้นๆ ขณะมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือในขณะการทำกิจกรรมการพูด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดูย้อนหลังและแก้ไขข้อผิดพลาดให้ดียิ่งขึ้น
3. การเลือกใช้รูปแบบของกิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาและต่อยอดรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- เจนตา แก้วลาย. (2564). การใช้เทคนิคการสอนแบบสแคฟโฟลด์พัฒนาทักษะ การเขียนความเรียง ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(43): 69-83.
- ชญาสินี พันธุ์ศรีสุวรรณ. (2559). การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- โชคชัย เตโช. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 18(2): 140-153.
- ทิตนา แหมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์จำกัด.
- นันทิยา แสงสิน. (2543). การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเชียงใหม่. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรียานุช บัวผัน. (2564). ผลการใช้กิจกรรมเกมกระดานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2564). *ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564*. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2565 จาก <https://bit.ly/44ua8WT>
- Brown, H. D. (2004). *Language assessment: Principles and classroom practices*. White Plains, NY: Pearson Education.
- Marrow. (1981). *Communication in the Classroom*. London: Longman.

